

socialistisk Bestræbelse i en saadan Lovbestemmelse, der gaar ud paa at dele, hvad en Mand ved egen Skid har erhvervet, mellem ham og hans Forældre, naar Forholdet til ham er saaledes, som jeg har nævnt. Men der kan efter min Overbevisning ligge endnu en anden Fare bagved Bestemmelsen, og det er den, at man derved maaske kan drive en endnu større Masse til at vandre ud, end der udvander i dette Dieblif. Jeg tror, der er begyndt at opstaa lidt Uengsteligbed for denne stærke Udvandring, og den kunde maaske blive endnu stærkere; thi, tænke vi os navnlig Ejenestekarlene, saa kan det ikke benegtes, at de ville blive nogle af de Første, som der ville blive paalagt Bidrag til Forældrene, netop fordi de kunne affe Noget; men paa den anden Side kan det siges, at saa vil det vare saa meget længere, inden de kunne sætte Foden under eget Bord, og de ville da blive trætte af at bære en Byrde, som de tro burde ligge paa Samfundet eller Kommunerne. Følgen vil da maaske blive, at en saadan Ejenestekar vil sige: Jeg vil saa hellere gaa bort, jeg vil ikke underkaste mig denne Tvang. — I Dørigt er det et Spørgsmaal, om det vil blive i Kommunalkassens Lørd eller ikke. Det er min Formening, at Forældre og Børn, efter disses 18de Aar, understøtte hinanden meget mere, end det i Almindelighed antages, og vi bør ikke give Lovbestemmelser, hvorved vi ville gribe forstyrrende ind dert. Meget af det, som nu bliver gjort frivillig af Kjerlighed og Pligtfølelse, vilde maaske ikke blive gjort, naar der stod en Lovbestemmelse bagved, saa at man kunde sige: Du har kun gjort det, fordi der staar et Bud bagved. Jeg skal derfor saa bestemt, som jeg kan, opfordre det høie Thing til endelig ikke at vedtage disse Bestemmelser, i alt Fald ikke i den Form, hvori de foreligge. Men jeg har naturligvis intet Saab om, at dette vil gaa i Opfyldelse, og netop af den Grund har jeg tilladt mig at stille et Underændringsforslag til Vædringsforlaget Nr. 8, som efter min Formening maaske vil tage lidt af Braaden bort fra dette Forslag. Jeg frygter nemlig meget stærkt for, at et Sogneraad med Overøvrighedens Bistand af smaalige Hensyn kan komme til at gaa Enkelte for nær, hvorimod jeg ser langt større Betryggelse for disse Sagers Afgjørelse, naar den bliver henlagt til Ministeren. Af ham tør vi vente, at han vil se Sagen fra et mere øhøiet Standpunkt og have sig over det Smaalige, ligesom vi tør vente, at en ensartet Fremgangsmaade vil blive brugt for hele Landet. Jeg har derfor tilladt mig at foreslaa, at Ingen kan paalægges Bidrag efter Overøvrighedens Skjøn, men det i hvert Tilfælde skal ske efter Indenrigsministerens. Dette skal jeg tillade mig at anbefale, men jeg skal slutte med at sige, at, selv om

det bliver vedtaget, kan jeg ikke stemme for Udkastets § 10 og 11 eller for Udvalgets § 11.

Madvig: Jeg skal ikke fordybe mig i de juridiske Undersøgelser, der ere blevne foretagne i Dag, og som tilbids gaa i saadanne Details og vedrøre saa vanskelige Punkter, at de for en stor Del maa overlades til yderligere Forhandlinger udenfor Thinget mellem Justitsministeren og Udvalget; men jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa en enkelt Ting, der har været mig paafaldende i det af Udvalget stillede Forslag til tre nye Paragrafer i Stedet for §§ 3 og 4. Jeg tror, at der i den anden af de Paragrafer, som just gaar ud paa at give en bedre og klarere Form, er indlæbet en Feil, der, hvis den ikke rettes, vil trykke et mindre heldigt Stempel paa Redaktionen. Naar man ser paa §§ 0, 00 og 000, angiver den første § 0 den Forsørgelsesforpligtelse, der hviler paa Forældrene hver for sig; dernæst angiver § 00, hvorledes disse i § 0 definerede Forpligtelser, der paahvile Forældrene, ved Ægtefæls overføres paa andre end dem, de oprindelig paahvile; men naar man ser efter, er her kommet Noget til i 00, som ikke staar i § 0 og ikke kan udledes deraf. Der staar nemlig: „Den Pligt til at yde Forsørgelse eller Forsørgelsesbidrag, som paahviler den ene Ægtefælle overfor dens ægte eller uægte Børn af andre Forbindelser eller overfor dens Stedbørn, overgaar ved Ægtefællets til at blive en begge Ægtefæller, saalænge Ægtefællets bestaar, paahvilende Forpligtelse.“ Her er kommet til: „eller overfor dens Stedbørn, hvilket slet ikke er omtalt i § 0, og dette er saa meget uheldigere, som Forpligtelsen lige over for Stedbørnene jo først fremkommer ved den Overgang, som selve § 00 omhandler; Forpligtelsen overfor Stedbørnene fremkommer ved Overførelse gennem Ægtefæls. Jeg tror altsaa, at disse Ord: „eller overfor dens Stedbørn“ nødvendigvis bør maa gaa ud, og at der maa komme enten ved en Tilføielse i Paragrafen selv eller nedenfor i § 000 en særlig Bestemmelse om Stedbørn.

Formanden: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg her afbryde Forhandlingen. — Under Mødet har jeg fra den 2den Landsthingsmand for 6te Kredts (B. Petersen) modtaget en trykt Henvendelse til Rigsdagen fra Odense Byraad, som vil blive omdelt. Den angaar det